

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK

JMÉNEM REPUBLIKY

Městský soud v Praze rozhodl v senátě složeném z předsedy Štěpána Výborného a soudců Martina Bobáka a Jana Kratochvíla ve věci

žalobce: **T.M.**
se sídlem xxx

proti

žalované: **Česká advokátní komora**
se sídlem Národní 118/16, 110 00 Praha 1

o žalobě proti rozhodnutí odvolacího kárného senátu kárné komise žalované ze dne 22. 2. 2023, sp. zn. K 86/2020,

takto:

- I.** Žaloba se zamítá.
- II.** Žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení.

Odůvodnění:

I. Stručné vymezení věci

1. Rozhodnutím ze dne 19. 1. 2022 (**prvostupňové rozhodnutí**) uznal kárný senát kárné komise žalované (**kárný senát**) žalobce vinným ze spáchání kárného provinění, kterého se měl dopustit tím, že

poté, co dne 12. 10. 2018 uzavřel smlouvu o poskytování právních služeb s klientem MUDr. A. P. ve věci zastupování v řízení o žalobě o zaplacení náhrady škody ve výši téměř 1,9 mil. Kč s úrokem z prodlení ve výši 8,5 % ročně od 1. 1. 2018 do zaplacení, podané vůči klientovi Všeobecnou zdravotní pojišťovnou ČR, vedené u Okresního soudu v Xxx pod sp. zn. xxx, a poté, co mu ještě dne 12. 10. 2018 klient udělil plnou moc pro zastupování v tomto řízení, kterou založil do soudního spisu dne 2. 11. 2018,

přičemž ho klient informoval, že mu dne 11. 10. 2018 soud spolu s žalobou doručil tzv. kvalifikovanou výzvu dle § 114b odst. 1 zákona č. 99/1963 Sb., občanský soudní řád (**o. s. ř.**), k vyjádření se k žalobě

Shodu s prvopisem potvrzuje S.T.

a vylíčení rozhodných skutečností, na kterých staví svou obranu ve lhůtě 30 dnů, tj. do pondělí 12. 11. 2018, když navíc dne 7. 11. 2018 kárně obviněný sám v době od 9:36 do 10:13 hod. osobně nahlédl do soudního spisu,

zmeškal lhůtu k vyjádření k žalobě a vyjádření soudu doručil až 20. 11. 2018, v důsledku čehož Okresní soud v Xxx rozsudkem pro uznání (§ 153a odst. 3 o. s. ř.) žalobě zcela vyhověl a dále uložil klientovi žalobce zaplatit také náklady řízení ve výši 600 Kč a soudní poplatek ve výši přes 93 tis. Kč, a toto nezměnilo ani odvolání, jelikož odvolací soud právě označený rozsudek potvrdil, v důsledku čehož nabyl právní moci a dne 28. 12. 2018 se stal vykonatelným, a tedy žalobce nechránil a neprosazoval práva a oprávněné zájmy klienta a neřídil se jeho pokyny, při výkonu advokacie nejednal čestně a svědomitě a nevyužil důsledně všechny zákonné prostředky a v jejich rámci neuplatnil v zájmu klienta vše, co podle svého přesvědčení pokládal za prospěšné a při výkonu advokacie nepostupoval tak, aby nesnižoval důstojnost advokátního stavu, čímž porušil § 16 odst. 1 větu první a § 16 odst. 2 zákona č. 85/1996 Sb., o advokacii (**zákon o advokacii**) a také § 17 téhož zákona ve spojení s čl. 4 odst. 1 usnesení představenstva České advokátní komory č. 1/1997 Věstníku, kterým se stanoví pravidla profesionální etiky a pravidla soutěže advokátů ČR (**etický kodex**). Za to mu kárný senát uložil kárné opatření dle § 32 odst. 3 písm. d) zákona o advokacii, a to dočasný zákaz výkonu advokacie na dobu 18 měsíců.

2. Žalobce se proti prvostupňovému rozhodnutí kárného senátu odvolal. Odvolací kárný senát kárné komise žalované v záhlaví specifikovaným rozhodnutím (**napadené rozhodnutí**) odvolání zamítl a prvostupňové rozhodnutí potvrdil.

II. Žaloba a vyjádření žalované

3. Žalobce mj. namítl, že předseda odvolacího kárného senátu ho zkrátil na právu doplnit blanketní odvolání a vyjádřit se k věci. Dále měl za to, že v jeho případě nebyla naplněna subjektivní stránka jednání, jelikož kárné senáty kárné komise žalované založily rozhodnutí na nepodložených tvrzeních jeho klienta, aniž zohlednily tvrzení žalobce.
4. Žalovaná navrhla, aby soud žalobu zamítl. Ve vyjádření k žalobě poukázala mj. na to, že sám žalobce potvrdil, že 10 dnů před uplynutím lhůty věděl, že jeho klient obdržel tzv. kvalifikovanou výzvu k vyjádření.

III. Posouzení žaloby Městským soudem v Praze

5. Žaloba je včasná, podala ji osoba k tomu oprávněná. Soud přezkoumal napadené rozhodnutí v rozsahu uplatněných žalobních bodů [§ 75 odst. 2 věta první zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní, v rozhodném znění (**s. ř. s.**)], jakož i z pohledu vad, k nimž je povinen přihlížet z úřední povinnosti. Vycházel ze skutkového a právního stavu, který tu byl v době rozhodování žalované (§ 75 odst. 1 s. ř. s.).
6. U jednání dne 29. 5. 2024 žalobce setrval na podané žalobě. Zdůraznil, že pro tři těžké operace v průběhu roku 2022 nemohl doplnit odvolání proti prvostupňovému rozhodnutí.
7. Žalovaný toto popírala. Dle ní měl žalobce dostatek času k doplnění odvolání. Žalovaná ho vyzvala k doplnění odvolání i před vydáním napadeného rozhodnutí.
8. Žaloba není důvodná.
9. Řízení o žalobě proti rozhodnutí správního orgánu stojí na principu, že je to žalobce, kdo s ohledem na dispoziční zásadu ovládající tento typ soudního řízení předkládá konkrétní důvody, pro které považuje napadené rozhodnutí za nezákonné. Obsah a kvalita žaloby přitom zásadně předurčují obsah a kvalitu rozhodnutí soudu [rozsudek Nejvyššího správního soudu (**NSS**) ze dne 19. 8. 2010, č. j. 7 Afs 64/2010-102]. Není úlohou soudu, aby za žalobce jakkoli dotvářel žalobní argumentaci, zejména nemůže suplovat roli advokáta žalobce (rozsudek rozšířeného senátu NSS ze dne 24. 8. 2010, č. j. 4 As 3/2008-78, č. 2162/2011 Sb. NSS).

Žalobcem namítaným aspektům věci se tedy soud může věnovat pouze v takové míře obecnosti, v jaké je sám vznesl (rozsudek NSS ze dne 6. 10. 2015, č. j. 6 Afs 9/2015-31, *město Třemošnice*). To platí o to víc, pokud žalobcem v této věci je advokát a jedná se o případ přímo související s jeho advokátní praxí. Proto soud zaměřil svou pozornost jen a právě na jasně ohraničené žalobní body, které žalobce uplatnil v žalobě.

10. Napadené rozhodnutí není nepřezkoumatelné. Jeho odůvodnění je jasné, srozumitelné a rozumně z něj plynou právní závěry.
11. Rozhodnutí není ani nezákonné.

Odvolací kárný senát mohl rozhodnout o blanketním odvolání žalobce

12. Soud zjistil, že žalobce podal proti prvostupňovému rozhodnutí blanketní odvolání ze dne **25. 4. 2022**, v němž uvedl, že dne 29. 4. 2022 nastupuje k hospitalizaci za účelem operace plic. Hospitalizace měla trvat 5 či 6 dnů, pokud by žalobce neměl komplikace. Uvedl také, že potřebuje nahlédnout do spisu, jelikož kárná komise rozhodla v jeho nepřítomnosti, ačkoli byl v pracovní neschopnosti a včas zaslal omluvu z jednání. Jakmile bude uschopněn, nahlédne do spisu a odvolání bezodkladně doplní.
13. Dne **15. 5. 2022** žalobce obdržel oznámení o ustanovení odvolacího kárného senátu. Dne **30. 5. 2022** doručil žádost o prodloužení lhůty k doplnění odvolání. Uvedl, že je již od 29. 4. 2022 hospitalizován, jelikož musí podstoupit další operaci, která se měla uskutečnit 2. 6. 2022. Odhadoval, že na konci června bude po rehabilitaci propuštěn z nemocnice.
14. Dne **7. 2. 2023** předseda odvolacího kárného senátu kárné komise obeslal žalobce s tím, že do tohoto data nezaslal odůvodnění jeho odvolání. Vyzval ho, necht' do 7 dnů od doručení výzvy odstraní tyto vady odvolání. Výzvu žalobci doručil téhož dne. Následně dne **22. 2. 2023** odvolací kárný senát kárné komise odvolání zamítl a prvostupňové rozhodnutí potvrdil. Rozhodl bez jednání, jelikož shledal, že ve věci nebylo nezbytné nařizovat jednání.
15. Žalobce se pak dne **28. 2. 2023** omluvil za pozdní reakci a opětovně požádal o prodloužení lhůty k doplnění odvolání do 15. 3. 2023. Uvedl, že v květnu až červenci 2022 prodělal tři těžké operace xxx a xxx. Pracovní neschopnost ukončil až v listopadu 2022, doteď se ambulantně léčí, užívá řadu léků a není plně soustředěný.
16. Přípisem ze dne **2. 3. 2023** předseda odvolacího kárného senátu kárné komise této žádosti nevyhověl a 13. 3. 2023 žalobci doručil napadené rozhodnutí.
17. Z výše uvedeného je patrné, že žalobce měl přiměřený, ba dokonce velkorysý prostor k tomu, aby původní blanketně podané odvolání doplnil o odvolací body. Předseda odvolacího kárného senátu kárné komise mu poskytl dostatek času na to, aby odvolání z dubna 2022 doplnil. Ještě před vlastním rozhodováním odvolacího kárného senátu ho obeslal s výzvou, ať odstraní vady odvolání. Žalobce této výzvy pohříchu ve stanovené lhůtě nevyslechl. Až po rozhodnutí ve věci opět požádal předsedu odvolacího kárného senátu o prodloužení lhůty. V daném momentu ovšem této žádosti již nebylo možné vyhovět, jelikož odvolací kárná komise již o odvolání rozhodla. Skutečnost, že žalobce včas nereagoval na poslední výzvu předsedy odvolacího kárného senátu, lze klást k tíži pouze žalobci, a to navzdory jeho dlouhotrvajícím potížím. Žalobce dobře věděl, že žalovaná s ním již od září 2020 vede kárné řízení. Proti prvostupňovému rozhodnutí sám podával odvolání, k němuž po dobu téměř deseti měsíců nepřipojil důvody, pro které toto rozhodnutí napadá. Řádně a včas nedoložil, že by po celou tuto dobu nebyl schopen odvolání doplnit. Soud nezpochybňuje, že žalobce v této době mj. podstoupil pro něj složité a namáhavé operace. Jakkoli pooperační hojení a následná rekonvalescence může v individuálních případech

komplikovat další plnohodnotné zapojení pacienta do záležitostí běžného života i po dobu několika měsíců, žalobce neprokázal, že operace z jara a léta 2022 (první v přesně nedoloženém datu koncem dubna nebo začátkem května 2022, druhá 1. 6. 2022 a třetí dne 13. 6. 2022; dle tvrzení žalobce celkem 40 hodin v narkóze) ho ochromily natolik, že vůbec nemohl doplnit odvolání proti prvostupňovému rozhodnutí (u jednání žalobce potvrdil, že byl cca 2 měsíce hospitalizován a následně po dobu jednoho měsíce byl v lůžkách). Dle lékařské zprávy ze dne 3. 3. 2023 žalobce byl práce schopen již od 29. 11. 2022, nadále vyžadoval pouze intenzivní psychofarmakologickou intervenci. Od konce pracovní neschopnosti měl žalobce téměř 3 měsíce k tomu, aby odvolání doplnil (srov. rozsudek NSS ze dne 12. 10. 2023, č. j. 10 As 301/2022-42, body 17 až 22, k týmě zdravotním okolnostem v případě téhož žalobce). Soud k tomu dodává, že žalobce také mohl k zastupování v tomto řízení udělit plnou moc jiné osobě, která v době zhoršení jeho zdravotního stavu mohla plnohodnotně hájit jeho práva.

18. Předseda odvolacího senátu kárné komise žalované nezkrátil žalobce na právu doplnit odvolání či vyjádřit se k věci. Byl to naopak žalobce, který nese odpovědnost za to, že odvolací kárný senát rozhodoval (jen) o jeho blanketním odvolání.
19. Pokud žalobce plánoval vznést námitku podjatosti obsazení kárného senátu, mohl tak učinit. Strohá, nijak nespecifikovaná a nepodložená žalobní výtky, že předseda odvolacího kárného senátu a kárná žalobkyně působí ve stejné advokátní kanceláři, nemůže být úspěšná. Tato skutečnost v prostředí samosprávného rozhodování, nepřistoupí-li k ní konkrétní obava z nepodjatosti, nemůže založit důvod pro vyloučení předsedy odvolacího kárného senátu z projednání a rozhodnutí věci.

Porušení povinností advokáta

20. V části IV žaloby namítl žalobce, že mu kárné senáty neprokázaly zaviněné porušení povinností advokáta.
21. Podle § 16 odst. 1 zákona o advokacii *advokát je povinen chránit a prosazovat práva a oprávněné zájmy klienta a řídit se jeho pokyny. Pokyny klienta však není vázán, jsou-li v rozporu s právním nebo stavovským předpisem; o tom je advokát povinen klienta přiměřeně poučit.*
22. Podle § 16 odst. 2 zákona o advokacii *při výkonu advokacie je advokát povinen jednat čestně a svědomitě; je povinen využívat důsledně všechny zákonné prostředky a v jejich rámci uplatnit v zájmu klienta vše, co podle svého přesvědčení pokládá za prospěšné.*
23. Podle § 17 zákona o advokacii, ve znění do 31. 12. 2020, *advokát postupuje při výkonu advokacie tak, aby nesnižoval důstojnost advokátního stavu; za tím účelem je zejména povinen dodržovat pravidla profesní etiky a pravidla soutěže. Pravidla profesní etiky a pravidla soutěže stanoví stavovský předpis. V posuzovaném případě je tímto předpisem čl. 4 odst. 1 etického kodexu, dle něhož je advokát všeobecně povinen poctivým, čestným a slušným chováním přispívat k důstojnosti a vážnosti advokátního stavu.*
24. Soud míní, že v jádru věci není mezi žalobcem a žalovanou spor o skutkových otázkách. Žalobce ostatně i v žalobě uznává, že překročil lhůtu stanovenou v tzv. kvalifikované výzvě o 8 dní. Ovšem žalobce se domnívá, že lhůtu překročil z důvodu na straně jeho klienta, který údajně chtěl osobně vidět důkazy, o které se žalobkyně Všeobecná zdravotní pojišťovna ČR opírala v původním sporu, a proto klient spolu s žalobcem nahlížel do spisu až na konci lhůty a až pak žalobci přednesl požadavky na vyjádření k žalobě.

25. Toto poslední tvrzení však žalobce nijak nespecifikoval, natož aby ho jako uvěřitelnou variantu skutkového děje podepřel nějakým důkazním návrhem, a to ani v průběhu kárného řízení, ani v řízení o žalobě. Z kárného spisu přitom vyplynulo, že ve věci xxx doručil Okresní soud v Xxx klientovi žalobce žalobu spolu s tzv. kvalifikovanou výzvou s povinností vyjádřit se ve lhůtě 30 dnů ode dne doručení výzvy. Soud doručil výzvu klientovi žalobce do vlastních rukou dne 11. 10. 2018. Následující den, tzn. 12. 10. 2018, klient uzavřel s žalobcem smlouvu o poskytování právních služeb a udělil mu plnou moc k zastupování v tomto řízení, kterou žalobce předložil témuž soudu dne 2. 11. 2018.
26. Při ústním jednání kárného senátu dne 21. 5. 2021 žalobce přiznal, že o doručení kvalifikované výzvy ze dne 9. 10. 2018 jeho klientovi věděl již 2. 11. 2018, tj. 10 dní před uplynutím lhůty k vyjádření stanovené kvalifikovanou výzvou (tzn. vyjádření mělo být soudu doručeno nejpozději 12. 11. 2018). Pokud ani v průběhu tak dlouhé doby nebyl žalobce schopen vyhotovit podání, které by sledovalo oprávněné zájmy jeho klienta, a to i pokud by klient s ním nahlížel do původního soudního spisu až dne 7. 11. 2018, nemohl žalobce postupovat v souladu s § 16 a 17 zákona o advokacii.
27. Žalobce zaslal soudu vyjádření ke kvalifikované výzvě až 20. 11. 2018, tzn. 8 dní po uplynutí lhůty. Okresní soud v Xxx pak vydal v neprospěch žalobce klienta rozsudek pro uznání ze dne 28. 11. 2018, č. j. xxx-198 (*pozn. soud:* nikoli rozsudek pro zmeškání, jak v žalobě tvrdí žalobce). Na tomto pochybení pak nic nezměnila žádost žalobce o prominutí lhůty, které okresní soud nevyhověl (usnesení ze dne 12. 2. 2019). Neúspěšné bylo i odvolání proti rozsudku pro uznání, neboť Krajský soud v Praze rozsudkem ze dne 4. 12. 2019, č. j. 25 Co 293/2019-276, tento rozsudek potvrdil. Z posledně odkazovaného rozsudku pak mj. plyne i to, že klient si advokáta „*zvolil sám a ten se s obsahem spisu měl možnost dostatečně seznámit v soudem stanovené třicetidenní lhůtě*“.
28. V důsledku liknavého postupu žalobce byl jeho klient ve sporu neúspěšný (srov. napadené rozhodnutí, bod 13). Rozsudek se stal vykonatelným a proti klientovi bylo vedeno exekuční řízení. Nelze opomenout ani to, že žalobce se navzdory výzvám jeho klienta a žalované nepokusil z titulu profesní odpovědnosti požádat o poskytnutí pojistného plnění k úhradě pohledávky ani jeho pojišťovnu. Přestože žalobce nebyl úspěšný ve sporu o náhradu škody, kterou způsobil jeho klientovi, nenahlásil pojistnou událost.
29. Za těchto okolností soud souzní se závěry žalované, že žalobce závažným způsobem porušil povinnosti advokáta (viz shora cit. § 16 a 17 zákona o advokacii). Dopustil se kárného provinění, jelikož na kvalifikovanou výzvu, o níž se včas dověděl, ve stanovené lhůtě nereagoval. Přitom si musel být vědom následků zaslání opožděného vyjádření ke kvalifikované výzvě. Následný postup žalobce spočívající zejména v podání odvolání proti rozsudku pro uznání a žádost o prominutí zmeškání lhůty k podání vyjádření měl slovy žalované „*pramalou šanci na úspěch*“. V tomto ohledu soud připomíná, že žalobce netvrdil ani nedoložil, že by mu klient udělil výslovný pokyn, aby s vyhotovením vyjádření vyčkal a zaslal ho až po uplynutí lhůty stanovené v kvalifikované výzvě. Odvolává-li se žalobce na klienta, který mu měl až po nahlédnutí do spisu okresního soudu dne 7. 11. 2018 udělit pokyny k vypracování reakce na kvalifikovanou výzvu, soud považuje toto tvrzení za nepodložené. Nadto žalobce měl povinnost klienta poučit o možných a pravděpodobných následcích takového postupu.
30. Podmínkou kárného provinění je zavinění. Nejedná se o nutně úmyslný či nutně nedbalostní delikt. Jakkoli by bylo vhodné, aby kárné senáty žalované u konkrétního kárného provinění zkoumaly formu zavinění, zde nepřekáží, pokud toto jednoznačně nespecifikovaly, jelikož jak z výroku, tak z odůvodnění prvostupňového a napadeného rozhodnutí je patrné, že žalobce si byl minimálně vědom, kdy končí lhůta k zaslání vyjádření soudu. Přesto kýžené vyjádření ve prospěch jeho klienta soudu včas neodeslal.

Výklad v neprospěch kárně obviněného

Shodu s prvopisem potvrzuje S.T.

31. Žalobce se domnívá, že žalovaná použila v jeho případě § 17 zákona o advokacii, ve znění od 1. 1. 2021, jelikož monitorovala jeho činnost, jakkoli tato činnost neměla s výkonem advokacie nic společného.
32. Žalovaná k tomu trefně uvedla, že žalobce tuto část argumentace zkopíroval z jiné jeho žaloby proti žalované (u Městského soudu vedené pod sp. zn. 17 Ad 13/2021; srov. také další spor žalobce pod sp. zn. 17 Ad 11/2021). Jednání, které senáty kárné komise žalované shledaly kárným proviněním, se žalobce dopustil při poskytování právních služeb, a tedy při výkonu advokacie (podobně rozsudek 10 As 301/2022, bod 23 *in fine*). Žalobce netvrdil jednoznačné důvody, proč by tomu tak nemělo být. Ze zbylých částí jeho žaloby plyne spíše to, že sám své jednání považoval za součást výkonu advokacie, např. „*všechny kroky jsem vedl v rámci pokynů mého klienta*“. Námitka se mívá skutkovým okolnostem této kauzy.

IV. Závěr a náklady řízení

33. Soud neshledal žalobu důvodnou, a proto ji podle § 78 odst. 7 s. ř. s. zamítl.
34. O náhradě nákladů řízení rozhodl podle § 60 odst. 1 s. ř. s. Žalobce nebyl ve sporu úspěšný a žalované nevznikly žádné účelně vynaložené náklady nad rámec její běžné činnosti. Soud tedy nepřiznal náhradu nákladů řízení žádnému z účastníků (výrok II).

Poučení:

Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení u Nejvyššího správního soudu.

Praha 29. května 2024

JUDr. PhDr. Štěpán Výborný, Ph.D., v. r.
předseda senátu